

stilling ikke kan gøres fuldstændig til et Skin. Naar man indstiller Tre, hvoraf To ikke have de Betingelser, de skulle have, altsaa ere saaledes, at Direktionen ikke kan vælge dem, saa bliver jo hele Indstillingen kun et Skin, og Direktionens Ret til at vælge imellem Tre tilfidesættes. Nu siger man: Her er ikke Tale om en ganske U kvalificeret; denne Mand var for det Første dygtig — det tvivler jeg ikke om — han har dernæst de almindelige og væsentligste Betingelser — det kan ogsaa være rigtigt — han mangler kun en eneste Betingelse, men den er uvæsentlig, da der for denne gjentagne Gange er gjort Undtagelse; dertil maa imidlertid bemærkes, at det kan Direktionen ikke bestemme. Direktionen kan ikke vælge en saadan Mand til Embedet og indsætte ham deri og saa senere søge Ministeriet om, at der maa gøres Undtagelse for ham. Ministeren er i saa Tilfælde berettiget til at sige Nei, og da vil den hele Handling fra Kommunens og Direktionens Side være ugyldig. Som sagt, jeg beklager den Form, hvori Direktionen har skrevet tilbage; jeg erkjender endvidere, at der er nogle Udtryk, som kunne give Anledning til Misforstaaelse; men jeg kan ikke være med til at stemme for den Dagsorden, som er foreslaaet, nemlig at Direktionen har været uberettiget dertil; thi, som sagt, den formelle Ret har den havt, men har udført den paa en mindre heldig Maade. Derfor kan jeg ikke stemme for den foreslaaede Dagsorden.

Th. Kruse: Jeg skal dog tillade mig at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Direktionen ikke kan tage imod Ansøgninger fra fuldstændig U kvalificerede. Dersom man f. Ex. vilde falde paa at indsende Ansøgninger fra Husmænd, Gaardmænd, Skredere eller Stomagere til Direktionen, vilde denne paa ingen Maade sende disse Ansøgninger til Sogneraadet, de vilde ikke komme ind til det. Det ærede Medlem kommer virkelig til at læse Loven om igjen, og læse den i Sammenhæng med vor ældre Skolelov, der slet ikke taler om, at andre end i alt Fald i høi Grad delvis kvalificerede kunne søge saadanne Embeder. Der kan være Tale om, at en Ansøger kan mangle en enkelt Kvalifikation, eller at han i alt Fald ikke har den i den Udstrækning, som hører til for at kunne bestride det vedkommende Embede, men noget Andet kan der ikke være Tale om, og jeg tror derfor ikke, at den Argumentation, som det ærede Medlem brugte, i Virkeligheden har Noget paa sig. Selv efter, hvad det ærede Medlem har udtalt, staa der bestandig for mig saaledes, at Skoledirektionen og Ministeren have gjort en uberettiget Indskyldelse gjældende, idet Sagen er kommen til at dreie sig om Noget, som ikke ligger for. Det Gneske, der kunde komme til at foreligge, var, at Sogneraadet maatte gøre en delvis fornyet Indstilling, nemlig med Hensyn til en enkelt af de Indstillede, men ikke til nogen hel

ny Indstilling. Dersom Direktionen havde handlet loyalt overfor Sogneraadet, vilde Skrivelsen have indeholdt en Antydning af, at man krævede en fornyet Indstilling angaaende den enkelte Ansøger, som man mente var uberettiget til at blive indstillet paa Grund af, at han manglede Kvalifikation, men noget Andet kan der ikke foreligge her. Derfor staa Sagen vedblivende saaledes for mig, at Fremgangsmaaden har været uberettiget. — Der var en enkelt Antydning, som jeg vilde have fremført i Forbindelse med, hvad jeg før udtalte, men som jeg glemte at fremsøre. Det var den, at der fra et tidligere Ministerium foreligger et Præcedens af en hel modsat Beskaffenhed. Til et Embede i Odder indstillede nemlig i 1868 tre Ansøgere, hvoraf kun den ene kunde synges; men da Skoledirektionen sendte Ansøgningerne til det daværende Kultusministerium, fik den det Svar: Nr. 2 er kvalificeret; vær saa god at tage ham. Det er et fuldstændigt Modstykke til den Fremgangsmaade, som er udført her overfor det vedkommende Sogneraad.

Mindestad: Jeg kan i det Væsentlige henholde mig til, hvad jeg sagde før, og hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Brix). Det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgfreds (Th. Kruse) mente, at jeg havde talt som et toaars Barn, hvilket — som det forekommer mig — ikke ganske parlamentariske Udtryk jeg vilde have fundet støvende, hvis det var kommet fra et Medlem, hvis Ord jeg til lagde den mindste Betydning; men det ærede Medlem holder jeg et saadant Udtryk tilgode.

Formanden (Krabbe): Det være mig tilladt at indskyde den Bemærkning, at jeg ikke har hørt en saadan Uttring; jeg vilde ellers have paatalet den. Er den brugt, da tilstaaer jeg, at jeg har overhørt den.

Mindestad: Jeg tager mig det, som sagt, ikke nær, da Uttringen er kommen fra det nævnte ærede Medlem, hvis ringe Skjønsonhed ogsaa fremtraadte i høi Grad ved den Maade, hvorpaa han udtalte sig om det Exempel, som jeg havde valgt. Jeg valgte ganske vist et Exempel, som var spørgende stillet paa Spidsen, og det ærede Medlem gjorde da den Indvending, at man ikke kunde indstille to toaars Børn, da de ikke selv kunde ansøge eller skrive. Men naar jeg nu for Exempel havde sagt to otte- eller tiars Børn, som havde nydt det ærede Medlems Skriveundervisning — jeg veed jo forresten ikke, om det ærede Medlem kan drive Børn til at lære at skrive saa tidligt — saa vilde man efter det ærede Medlems Lantegang altsaa fuldkomment vel have kunnet indstille to saadanne tiars Børn, to Lugt-husfanger eller to hvilket som helst Personer, som mangle enhver som helst Kvalifikation. Det fore-